

bł. Michał Kozal (1893-1943)

biskup, męczennik z Dachau, nr ob. 24544, beatyfikowany w 1987 r.

Łódź, wt w ko św. Alberta Chmielowskiego

zobacz: [Święci w Polsce i ich kult w świetle historii](http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/2m.html)
<http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/2m.html>
<http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/7m.html>

Z czytania brewiarzowego na 14 czerwca

Michał Kozal urodził się 25 września 1893 r. w Nowym Folwarku pod Krotoszynem. Był synem Jana, oficjalisty dworskiego, i Marianny z Płaczków. Po ukończeniu szkoły podstawowej, a później gimnazjum w Krotoszynie, wstąpił w 1914 roku do seminarium duchownego w Poznaniu, gdzie ukończył tzw. kurs teoretyczny. Ostatni rok studiów, zwany praktycznym, ukończył w Gnieźnie. Tam też otrzymał święcenia kapłańskie w dniu 23 lutego 1918 roku. Planował, że podejmie studia specjalistyczne, ale po nagłej śmierci ojca musiał zapewnić utrzymanie matce i siostrze. Był wikariuszem w różnych parafiach. Odznaczał się gorliwością w prowadzeniu katechizacji, wiele godzin spędzał w konfesjonale, z radością głosił Słowo Boże, dużo się modlił. Był wyrozumiały, uczynny i miłosierny wobec wiernych.

W uznaniu dla jego gorliwej posługi kapłańskiej i wiedzy zdobytej dzięki samokształceniu, kardynał August Hlond mianował go w 1927 ojcem duchownym seminarium w Gnieźnie. Okazał się doskonałym przewodnikiem sumień przyszłych kapłanów. Alumni powszechnie uważali go za świętego męża. Dwa lata później został powołany na stanowisko rektora seminarium. Obowiązki pełnił do roku 1939, kiedy Pius XI mianował go biskupem pomocniczym diecezji wrocławskiej i biskupem tytularnym Lappy (na Krecie). Konsekrację biskupią otrzymał 13 sierpnia 1939 roku z rąk księdza biskupa Karola Radońskiego w katedrze wrocławskiej. We wrześniu 1939 roku nie opuścił swojej diecezji, którą zarządzał po wyjeździe z kraju biskupa diecezjalnego. Jego nieustraszona, pełna poświęcenia postawa stała się wzorem zarówno dla duchowieństwa, jak i dla ludzi świeckich. Niemcy aresztowali go 7 listopada 1939 roku. Najpierw wraz z alumnami seminarium i kapłanami został osadzony w więzieniu we Wrocławku. Od stycznia 1940 r. do 3 kwietnia 1941 r. internowano go w klasztorze księży salezjanów w Łądzie nad Wartą. Po wywiezieniu z Łądy, więziony był w obozach w Inowrocławiu, Poznaniu, Berlinie, Halle, Weimarze i Norymberdze. Wszędzie ze względu na swoją niezłomną postawę, rozmodlenie i gorliwość kapłańską doznawał szczególnych upokorzeń i prześladowań.

Od lipca 1941 roku był więźniem obozu w Dachau, gdzie tak jak inni kapłani pracował ponad siły. Doświadczał tu wyrafinowanych szykan, ciesząc się w duchu, że "stał się godnym cierpieć zelżywości dla imienia Jezusowego". Chociaż sam był głodny i nieraz opuszczały go siły, dzielił się swoimi racjami żywnościowymi ze słabszymi od siebie, potrafił oddać ostatni kęs chleba klerikom. Odważnie niósł posługę duchową chorym i umierającym, a zwłaszcza kapłanom. W styczniu 1943 roku ciężko zachorował na tyfus; gdy był już zupełnie wycieńczony, przeniesiono go na osobny "rewir".

26 stycznia 1943 roku został uśmiercony zastrzykiem z fenolu. Umarł w zjednoczeniu z Chrystusem ukrzyżowanym. Mimo prób ocalenia jego ciała przez więźniów, zostało ono spalone w krematorium. Po bohaterskiej śmierci sława świętości biskupa Kozala utrwaliła się wśród duchowieństwa i wiernych, którzy prosili Boga o łaski za jego wstawiennictwem. Zaraz po wojnie zaczęto zabiegać o beatyfikację. Św. Jan Paweł II podczas uroczystej Mszy świętej 14 czerwca 1987 roku w Warszawie przed Pałacem Kultury i Nauki - zamykającej II Krajowy Kongres Eucharystyczny - dokonał beatyfikacji biskupa Michała Kozala. Papież powiedział w homilii: "Tę miłość, którą Chrystus mu objawił, biskup Kozal przyjął w całej pełni jej wymagań. Nie cofnął się nawet przed tym najtrudniejszym: «Miłujcie waszych nieprzyjaciół» (Mt 5, 44). Niech będzie jednym jeszcze patronem naszych trudnych czasów, pełnych napięcia, nieprzyjaźni i konfliktów. Niech będzie wobec współczesnych i przyszłych pokoleń świadkiem tego, jak wielka jest moc łaski Pana naszego Jezusa Chrystusa - Tego, który «do końca umiłował»".

W ikonografii bł. Michał przedstawiany jest w stroju biskupim lub w pasiaku więziennym. Jego atrybutami są: mitra, fioletowy trójkąt i numer obozowy 24544.

WEZWANIA DO 108 BLOGOSŁAWIONYCH MĘCZENNIKÓW II Wojny Światowej
http://nitecki.wietrzykowski.net/Nitecki_108.Meczennikow.pdf

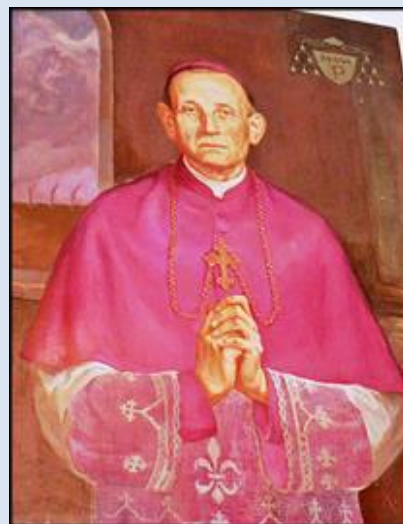
1. Licheń, WLK, pp przy cmentarzu Sankt. MB Bolesnej;
2. Skarżysko Kamienna, wt w Sankt. MB Ostrobramskiej;
3. Licheń, haft w baz. MB Bolesnej Królowej Polski;

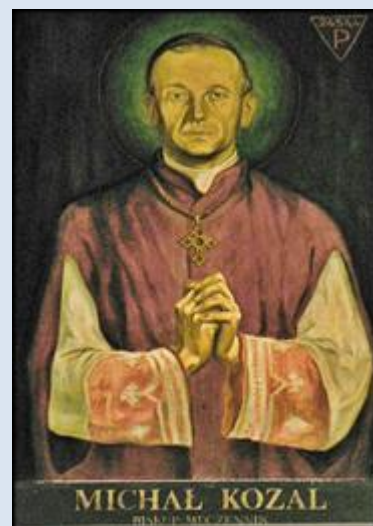
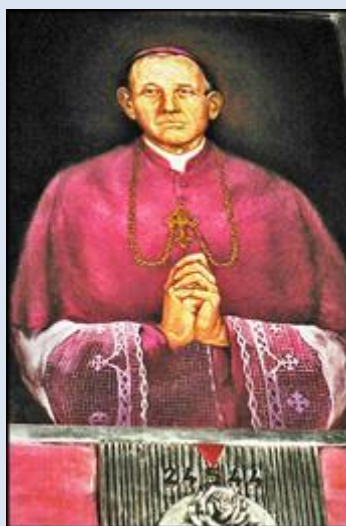
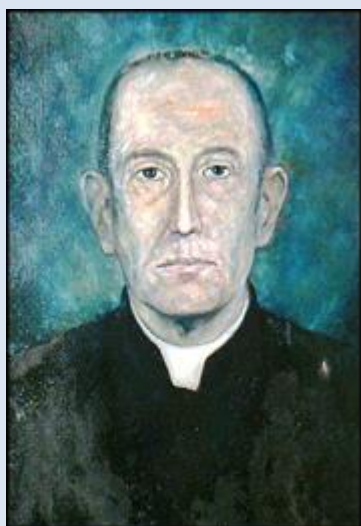
4. Bydgoszcz, wt w ko MB Cz.;
5. Radomsko, wt w ko św. Józefa Ob.;
6. Kalisz, ob. w baz. WNMP;

7. Licheń, WLK, ob. w kp Sankt. MB Bolesnej
- 8- Szczawnica, fk w ko św. Wojciecha; P2240233- 20.VI.'15.

9- Łódź, wt w ko św. Alberta Chmielowskiego; P2200501- 3.VI.'15
M26,10-Warszawa, wt w ko św. Ap. Piotra i Pawła;
M26,11- Włocławek, ob. w Muzeum Diecezjalnym;

M26,12- Włocławek, ob.2 w Muzeum Diecezjalnym;
M26,13- Bydgoszcz, ob. w ko św. Marcina i Mikołaja;
M26,14- Aleksandrów Kujawski, ob. w ko Przemie. Pańskiego

Czeladź, ko. św. Stanisława BM (zdz. pw)
M26,15- Bydgoszcz, ob. w WSD;

*Jeżeli nie zaznaczono inaczej, to zdjęcia: **Jan Nitecki***

[POWRÓT DO STRONY GŁÓWNEJ IKONOGRAFII](#)